

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 633. Usque Ad Annum 726

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117840

§. 16. S. Lamberti Obitus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66082](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66082)

Sæcul. VIII.
A. C. 708.

§. XVI.

S. Lamberti Obitus.

Act. SS.
Ben. to. 3.
p. 72.
Sup. lib.
XXXIX.
§. 50. l. XL.
§. 9.

Tantæ audaciæ facinus sine dubio ad illam calamitatem pertinet, qua tota Francia sub pigris Regibus laborabat, atque exemplum aliud isto atrocius S. Lamberti cædes exhibet. Is cum annis septem Sede sua Trajectensi pulsus in Monasterio Stabulensi versatus fuisset, & Ebroinum fata sustulissent, Pipinus arrepta occasione Faramundum Sedis Trajectensis usurpatorem ejecit, & S. Lambertum ad totius Cleri, populique preces reduxit. Igitur Vir Sanctus denuo maximo zelo boni Pastoris muneri incubuit, Gentiles, qui adhuc dum in Toxandria, Regione Ecclesiæ Trajectensi vicina, falsos Deos colebant, convertere adlaboravit, barbarorum animos patientia demulsit, templa & multa Idola destruxit.

Ecce vero duos fratres Gallum & Rioldum, Bona Ecclesiæ Trajectensis per vim & nefas diripientes, S. Lamberti amici & propinqui non tulerunt, sed in ultimum furorem acti ambos occiderunt. Duo fratres interfecti sanguine contingebant Dodonem Pipini Familiarem, multorum agrorum Servorumque Dominum. Is occisos propinquos morte ipsius Episcopi ulturus, collecta valida armatorum manu,

manu, eum Leodii ad Mosam tunc mo-
 dico pago, ex quo magna Civitas Leo-
 diensis extitit, invasit. S. Lambertus
 post Matutinos acquiescebat in lectulo,
 unusque Servulorum, nomine Baldoveus,
 qui vice sua vigilabat, & Episcopum cu-
 stodiebat, foras egressus vidit Dodonis
 exercitum divisis cohortibus imminen-
 tem. Ubi ad ædes Episcopi pervene-
 runt, septis portisque dejectis tectum su-
 perant. Cucurrit Baldoveus ad S. Epis-
 copum sensim obdormiscentem, monuit-
 que, hostes ingruere. Ille in primo ani-
 mi motu gladium corripit, quo se tuere-
 tur. Mox vero Deum cogitans & in eo
 confidens arma in terram projicit, sta-
 tuitque, potius mortem subire, quam im-
 proborum sanguine Sacras manus pol-
 luere. Intran illi, sed hastis muros ver-
 berantes duo Episcopi nepotes fustibus
 abigunt, ad quos, eorumque commilito-
 nes Episcopus: *Carissimi! si me vere ama-
 tis, meum exemplum sequentes Jesum
 Christum amate, & ei peccata vestra con-
 fitemini. Quod ad me spectat, tempus est,
 ut hinc discedam, & cum ipso vivam.* Ex
 Nepotibus lejus alius dixit: *non audis
 vociferantes, ignem ædibus subjiciendum
 esse, ut vivi comburamur?* Tum S. Lam-
 bertus ad Nepotes: *mementote, vos bu-
 jus criminis reos esse (scilicet duorum
 fratrum necis) ite jam, & penas date.*

Hæc

Sæcul. VIII. Hæc locutus, cunctis e cubiculo suo egredi
A. C. 708. di jussis, prostravit se in terram brachiis
 in formam crucis extensis, & inter lar-
 gos fletus oravit. Interim hostes ir-
 rumpunt, omnes, quotquot obvios ha-
 buere, necant, & aliquis conscenso tebo
 cubiculi, in quo S. Episcopus erat, oran-
 tem telo confodit. Ita mortuus est Lam-
 bertus decimo septimo Sept. anno circi-
 ter 708. postquam Episcopatum gessisset
 annos quadraginta, nempe ex anno 668,
 quo S. Theodardo successerat. Corpus
 ejus lembo impositum, & Trajectum re-
 ductum, in Ecclesia S. Petri sepultum est,
 at exinde Leodium translatum. Cete-
 rum inter Martyres honoratur.

Sup. lib.
XXXIX.
S. 45.

Martyr. R.
17. Sept.

Anon. ap.
Coint. an.
688. n. 34.

S. Lamberti Successor fuit S. Huber-
 tus ejus Discipulus, qui in Aquitania no-
 bilibus parentibus natus in Aula Theo-
 doricæ versatus fuerat. Is fertur in que-
 dam Solemni Festo, Christianis ceteris in
 Ecclesia officio vacantibus, in campos
 venatum exivisse, & conspecto ceruo
 Crucem inter cornua gestante audivisse
 vocem, inferni pœnas sibi minitantem,
 nisi vitam emendaret. Ipsum illico ex
 equo desiliisse, & promississe, se mandatis
 Cœlestibus obedientem futurum. Quo-
 modocunque istud se habeat, famam pi-
 simi Pipini Majoris Domus secutus in
 Austrasiam venit; tum audiens, quan-
 tum S. Lamberti virtutes a cunctis lau-
 darentur.

darentur, ad eum se Trajectum contulit, & illius Clericis adscriptus est. Etsi esset adhuc juvenis, in conjugio tamen vixerat, & filium habebat, nomine Florebertum, qui ei in Episcopatu successit.

Sæcul. VIII.
A. C. 708.

§. XVII.

Constantinus Papa.

Eodem anno 708. quarto die Martii, ordinatus est Papa Constantinus Syrus, miræ lenitatis vir, qui S. Sedem annis septem & diebus quindecim occupavit. Hic septimus Pontifex serie non interrupta est ex illis, qui ex Syria vel Græcia advenerant. Nam Joannes V. ex Syria erat, Conon ex Thracia, Sergius ex Syria, Joannes VI. & VII. ex Græcia, Sissinius & Constantinus item ex Syria. Forsan Arabum persecutiones & frequentes Imperii Græcorum vicissitudines multos ex Græcia & Oriente Romam confugere compellebant. Constantinus Papa ordinavit Felicem Archiepiscopum Ravennatem, qui potentia Sæcularium fretus Ecclesiæ Romanæ ea promittere detrectavit, quæ Antecessores ejus, ut ex Tabulis probabatur, promittere adsueverant. Verum Justinianus Imperator, haud multo post tempore, Patricio, & exercitus Siculi Duce immisso, qui capta urbe Archiepiscopum, omnesque ceteros Seditiois conscios vinculis on-

Anast. Pa-
peb.